

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4349

гр. София, 10.06.2019 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14
състав**, в закрито заседание на 10.06.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

като разгледа дело номер **3809** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. АПК, вр. чл.1, ал.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Делото е образувано по искова молба от [фирма], с която се претендира от Комисията за енергийно и водно регулиране обезщетение за имуществени вреди (пропуснати ползи - 2 310 975, 49 лева и законни лихви), причинени в резултат на отменени от Съда Решение № Ц-010/30.03.2011 г. и Решение № Ц-5/20.02.2015 г., постановени от същата комисия. В исковата молба не се сочи изрично, но се установява от доказателствата, че дружеството – ищец твърди да е производител на електрическа енергия от водно-електрическа централа (ВЕЦ) „Р.“, а вредите (пропуснати ползи) са резултат, съответно: „сумата, в размер на 590 767,41 лв., като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия по разликата между ценовото равнище на продажбите при преференциална цена от 112.48 лв./МВтч, без ДДС и преференциална цена при продажба на електрическа енергия в размер на 178.68 лв./МВтч, без ДДС, за периода 01.04.2011 г. до 17.12.2013 г.; сумата, в размер на 685 030,53 лв., като произведение на произведеното и продаденото от ищеца количество електрическа енергия по разликата между ценовото равнище на продажбите при преференциална цена от 112.48 лв./МВтч, без ДДС и преференциална цена при продажба на електрическа енергия, в размер на 178.68 лв./МВтч, без ДДС, за периода 18.12.2013 г. до 30.11.2018 г., както и пропуснати ползи в размер на 722 676,55 лв., формирани като разликата при ценовото равнище на продажбите (на свободен пазар по свободно договорени цени или по цени за излишък на балансиращ пазар), реализирани от ищеца за количествата над 2 500 работни часа и преференциална цена при продажба на електрическа енергия в размер на 178.68 лв./МВтч, без ДДС до пълното нетно специфично количество - 3 724 kWh електрическа енергия, въз основа на което е определена преференциалната цена по т. 3 от Решение № Ц-10 от 30.03.2011 г. на КЕВР, за периода от 20.02.2015 г. до

30.11.2018 г.“.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е представен от ответника - Комисията за енергийно и водно регулиране отговор, с който: се оспорват исковите претенции, с доводи за процесуална недопустимост и алтернативно – за неоснователност; изразява се становище за неоснователност на заявеното с исковата молба искане за назначаване на технико-икономическа експертиза; представя се преис на Решение № Ц-14/03.04.2019 г. на КЕВР; заявени са доказателствени искания, както и искане за конституиране в настоящото съдебно производство, в условията на чл. 219 ГПК на подпомагащи страни: [фирма] и [фирма]. С молба от 05.06.2019 г. ищецът: е представил поисканите от ответника писмени доказателства, вкл. с преписи за последния; намира за неоснователно искането на ответника за привличане на подпомагащи страни; излага становище по същество, във връзка с възраженията на ответника.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД приема, че с настоящото определение следва да се произнесе само досежно искането на ответника за конституиране на подпомагащи страни: [фирма] и [фирма]. По останалите доказателствени искания С. ще се произнесе, след като изслуша страните в насроченото за 01.07.2019 г. открито заседание по делото.

Съдът намира за процесуално допустимо, но неоснователно искането на ответника, за привличане на трети лица.

Процесуалните предпоставки за допускане участието на трето лице по искане на ответника в процеса са регламентирани с нормите на чл. 218 и чл. 219, ал. 1, ал. 2 ГПК - в първото заседание или с отговора на исковата молба; лицето да има постоянен адрес в РБ; при условие, че третото лице има интерес от постановяване на съдебно решение в полза на страната, която желае да подпомага. Съществуването на регресна претенция на главната страна срещу третото лице не е непременно условие за привличането. Достатъчно е главната страна да има иск срещу третото лице, без да е необходимо той да е регресен. По аргумент за противното, не е налице правен интерес от привличане на трето лице - помагач в производството, когато привличащата го главна страна няма иск срещу него. Практическият смисъл от участие на подпомагаща страна в исково съдебно производство е защита на субективни права на главната страна, при неблагоприятен за нея изход, като третото лице е обвързано с решаващите мотиви на Съда. Тогава, когато липсва правна възможност за подобна последваща защита на субективни права, липсва и основание за конституиране, въпреки доводите на ответника за това, че: [фирма] и [фирма] са били адресати и са пряко обвързани от т. 7, от Решение № Ц-010 / 30.03.2011 г., съответно от Решение № Ц-5 от 20.02.2015 г. и са участвали като заинтересовани страни в съдебното производство по адм. дело № 2596/2015 г., по описа на АССГ и адм. дело № 12851/2017 г., по описа на ВАС; [фирма] изкупува, на основание чл. 31 ЗЕВИ електрическата енергия от ищеца-производител по цена, регулирана с решенията на ответника; Национална електрическа компания ЕАД изкупува, на основание чл. 94 ЗЕ от крайните снабдители цялата електрическа енергия, произвеждана от възобновяеми енергийни източници. Така изложените обстоятелства не следва да бъдат разглеждани като правовъзникващи юридически факти, които обосновават и обусловят последваща правна претенция на КЕВР към [фирма] и [фирма], при евентуално уважаване на исковата молба, доколкото същата се основава на твърдение за вреди, причинени от издадени от ответника два незаконосъобразни административни акта. Върху актовете на КЕВР, като независим държавен орган, който регулира дейностите в енергетиката

трети лица не биха могли да въздействат. По тази причина не би могло да възникне съотношение на обвързаност между Комисията и сочените трети лица. Отношението на [фирма] и [фирма] към обективирани в издадените от ответника два акта властнически волеизявления е релевантно при преценката, която Съдът дължи, на основание чл. 153, ал. 1 АПК, при изпълнение на процесуалното си задължение по чл. 154, ал. 1 от същия кодекс, в рамките на съдебно производство по оспорване на общите административни актове, но това обстоятелство не е от значение за преценката по чл. 219 ГПК.

Мотивираната с гореизложените съображения липса у ответника на правен интерес от привличането на посочените две трети лица, като подпомагащи страни в настоящото исково производство, обуславя неоснователност на искането в този смисъл.

Водим от горното и на основание чл. 220 ГПК, вр. чл. 144 АПК, Административен съд София–град, 14^{-ти} състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователно заявеното от Комисия за енергийно и водно регулиране искане за привличане като трети, подпомагащи страни в настоящото съдебно производство, на [фирма] и на [фирма].

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд, в 7-дневен срок от съобщаването на страните.

СЪДИЯ - ДОКЛАДЧИК: